

Even voorstellen: Michael van Gool

Michael van Gool

31-05-1976 / 37 jaar

Gelukkig getrouwd en vader van 3 heerlijke kinderen.

Wij wonen in het rustige dorp Puttershoek.

Ik werk bij een groot ingenieursbedrijf Wolter en Dros (Regio West)

Mijn betrokkenheid voor de Stichting Veteranenziekte vertel ik hieronder.

Bovenkarspel, 15 jaar later

Dit was zo'n historische gebeurtenis waarbij je achteraf nog weet wat je op het moment aan het doen was toen je het hoorde. Op 12 maart 1999 werd de legionellabesmetting op de Westfriese Flora in Bovenkarspel bekend gemaakt. Een nationale ramp met 32 doden en 200 mensen die ernstig ziek werden. Ik was 22 jaar en het maakte diepe indruk. Ik zat toen al in het installatievak en had dagelijks te maken met leidingwaterinstallaties en drinkwaterhygiëne. Toen heeft zich een sterke overtuiging in mij vastgezet: 'Aan zoiets wil ik nooit medeplichtig worden.

Vanaf dat moment ben ik mij serieus gaan verdiepen in legionellapreventie. Onder welke omstandigheden kan

legionella zich ontplooiën tot een kolonievormende eenheid die levensbedreigend is? Ik heb gesproken met vakgenoten, experts die onderzoek deden naar drinkwaterhygiëne en legionellapreventie, met nabestaanden en slachtoffers die na de ramp de Stichting Veteranenziekte hebben opgericht. Mensen die dag in, dag uit de gevolgen ondervinden, zoals hoofdpijn, kortademigheid, hoesten, piepende ademhaling en immense vermoeidheid.

Professionalisering

Niet alleen ik ben door deze ramp gevormd, ook het vak is erdoor geprofessionaliseerd. Wij zijn serieuzer gaan nadenken over de risico's en de preventie van legionellabesmetting. Er zijn cursussen en opleidingen ontwikkeld. Er zijn spoeltechnieken ontwikkeld en appendages om doorstroming te creëren. Warme en koude circuits zijn strikter gescheiden en tal van andere preventie- en beheermaatregelen zijn genomen.

Herdenking slachtoffers

Vijftien jaar later, op woensdag 12 maart, sta ik voor het monument 'De Bomentuin' in Bovenkarspel om de slachtoffers te herdenken. Wie er niet bij is, maar er wel meer over wil weten, kan ik het boek "Legionella een ramp" van de Stichting Veteranenziekte aanraden. Hierin staan indringende verhalen die mij altijd zullen bijblijven. Ik ontvang geen royalties van de verkoop van het boek, hoor, maar helemaal onbevooroordeeld ben ik ook niet. Op 24 mei 2014 word ik 'geïnstalleerd' als lid van de Raad van Advies. Dat is een grote eer! ■

Lotgenotendag 24 mei 2014

Heeft u er al zin in? De Beekse Bergen.....

Een geweldige locatie voor een geweldige dag. Een tijd geleden ben ik er weer geweest om afspraken te maken over onze lotgenotendag. Dan spreek je af in het restaurant en zit je met een heerlijk kopje koffie te kijken naar het nieuwe verblijf van de leeuwen. Er is een oude jeep op hun terrein gezet. Terwijl we koffie drinken klimmen er een aantal vrouwtjes op het dak van de jeep om Jawel heerlijk te genieten van de vroege ochtendzon, die ze net kunnen meepikken door boven op het dak te klimmen. Ik ben altijd weer blij als ik in de Beekse Bergen ben. Ik woon in Tilburg en dan is de Beekse Bergen natuurlijk wel erg dichtbij.

Wij hebben dan ook jaren met de kinderen een abonnement gehad en iedere vrije dag of middag gingen we naar de Beekse Bergen. Soms voor een paar dieren, soms voor een boottocht of de autosafari. Soms alleen wandelen of het parcours afleggen met slingeren en springen. Voor mij dus niets dan goede herinneringen. Ik hoop dat u deze locatie ook kunt waarderen, maar eigenlijk ben ik daar niet zo bang voor.

We starten de dag net buiten het Safaripark zelf. In een zaal in hun evenementencentrum. We kunnen elkaar dan allemaal rustig ontmoeten en met elkaar praten onder het genot van een kop koffie. Vervolgens zullen de 2 nieuwe leden van de Adviesraad, Paul Debets en Michael van Gool een verhaal aan u vertellen. Zij kennen allebei de praktijk van legionellapreventie op hun duimpje. Paul zal wat gaan vertellen over opleidingen die gegeven worden over legionellapreventie en wat er allemaal al is en waar nog meer nadruk op mag komen te liggen. **Lees verder op de volgende bladzijde >>**

>> Michael van Gool zal vertellen welke ontwikkelingen op het gebied van legionellapreventie nou allemaal hebben plaatsgevonden vanaf Bovenkarspel. Beide heren zijn boeiende sprekers, die zo vol zijn van het onderwerp, dat ze ons uren zouden kunnen bezig houden.

Maar.....dat kan natuurlijk niet, want we willen natuurlijk ook de echte beesten zien. En..... voordat we gaan natuurlijk eerst nog een heerlijke lunch nuttigen.

We vertrekken daarna met een bus naar het Safaripark en krijgen daar dan een bussafari. Vanuit de bus kan je alles prachtig zien en er wordt veel verteld. Aan de achterkant van het park kunt u vervolgens een uur zelf kiezen waar u wilt gaan kijken of gewoon even lekker op een terras zitten. Vervolgens gaat de bussafari weer verder en komt u moe maar voldoen weer aan in het evenementencentrum.

Daar kunnen we onder het genot van een hapje en een drankje met elkaar verder praten over onze belevenissen en over onze dagelijkse beslommeringen.

Ik hoop dat ik u genoeg heb verteld om er voor te zorgen dat u weer erg veel zin hebt in onze jaarlijkse lotgenotendag! Hopelijk zien we elkaar.....op 24 mei!!!

Groet, Monique Bastmeijer ■

Vervolg strafzaak tegen bubbelbadhouder West- Friese Fora 1999

Het heeft weer even geduurd, maar eindelijk is het dan zover: 3 juni wordt het hoger beroep behandeld in de strafzaak tegen J.J. Jong, de bubbelbadhouder die mede verantwoordelijk is gehouden voor de legionella-uitbraak op de West-Friese flora van 1999 in Bovenkarspel. De zaak wordt behandeld bij het Gerechtshof in Amsterdam.

In de door onze Stichting aangespannen strafzaak, werd J.J. Jong in eerste instantie door de Rechtbank in Alkmaar veroordeeld tot 6 maanden onvoorwaardelijke gevangenisstraf wegens het verduisteren van gelden die bestemd waren voor de slachtoffers. Tegen die uitspraak ging hij in beroep.

Dankzij de enorme steun van Beer Advocaten uit Amsterdam werd deze strafzaak mogelijk gemaakt. We zijn hen daarvoor enorme dank verschuldigd. ■

Warme minister

Onder vooralsnog mysterieuze omstandigheden is mevrouw Els Borst-Eilers in februari 2014 gestorven. In de vele bespiegelingen over haar betrokken en integere persoonlijkheid bleef minstens een aspect achterwege. Als minister van Volksgezondheid bezocht mevrouw Borst in 1999 en 2000 maar liefst drie keer een bijeenkomst van nabestaanden van de vrijwel vergeten Legionellaramp in

Bovenkarspel, voorjaar 1999. Daarbij stierven minstens 32 mensen en werden honderden mensen ernstig ziek, dikwijls met jarenlange gevolgen. Door haar nadrukkelijke betrokkenheid zo frequent te tonen heeft mevrouw Borst-Eilers toen de Nederlandse overheid een warm gezicht gegeven. Slachtoffers en nabestaanden stak zij welgemeend een hart onder de riem. Wij danken haar daarvoor.

**Namens Bestuur Stichting Veteranenziekte, Bovenkarspel,
Fred Bertrand, voorzitter
Nico Hoffer, oud-secretaris**

("Bovenstaand artikel hebben we in februari aan de regionale kranten aangeboden en het werd in vele gevallen ook zo geplaatst; een lotgenoot maakte ons er op attent dat er nog niets op de website was geplaatst. Dat is, met vertraging van enkele weken, alsnog gebeurd. De nabestaanden heb ik in een brief onze gevoelens overgebracht; de laatste jaren had ik enkele keren per jaar contact met Els Borst, soms telefonisch, meestal per mail. Zij was ons 'olliemannetje' in Den Haag." Fred Bertrand) ■

In Memoriam

Lang gestreden, het niet gewonnen.

Moe ervan, maar niet voldaan, ben jij bij ons weggegaan.

Jij leefde somber in die tijd, want de kanker raakte jij niet kwijt.

Elke keer kwam het terug, Vechtend heb jij ons verlaten.

In je slaap heb jij ons hier achtergelaten.

Zo begon de advertentie met de bekendmaking van het overlijden van Pé Konijn uit Wognum. Pé was een van de slachtoffers van de legionella-uitbraak in Bovenkarspel in 1999. Hij is 69 geworden. We herinneren Pé vanwege zijn speciale gevoel voor humor maar ook als chauffeur bij menig lotgenotendag. We wensen Annie en de kinderen en kleinkinderen veel sterkte. ■

Vrienden heb je nooit genoeg!

Vrienden van Stichting Veteranenziekte ondersteunen financieel de activiteiten van de Stichting Veteranenziekte. De SupportActie is een loterij waarmee wij fondsen kunnen werven. Door supporter van ons te worden, genereren we extra structurele inkomsten. Van de opbrengst gaat namelijk 80% rechtstreeks naar onze kas, oftewel € 4,40 per verkocht lot. Daarnaast maakt u elk kwartaal kans op mooie prijzen, zoals een Citroën C1. Dat betekent dus samen winnen!

Vul het online machtingsformulier dus nu in, wordt supporter en help mee om onze doelstellingen te realiseren!
Hartelijk dank.

www.supportactie.nl/acties en zoek op 'veteranenziekte'.

De volgende trekkingen voor 2^e, 3^e en 4^e kwartaal zijn 26 juni, 9 oktober 2014 en 8 januari 2015. ■

De tijd vliegt...

We zijn de afgelopen periode als bestuur heel druk geweest met het opzetten van de structuur van het congres van 30 oktober. Er moest een onderwerp komen, sprekers, locatie en noem maar op. Dit kost allemaal veel tijd, maar is ook wel heel erg leuk om te doen. We worden goed geholpen door een aantal partijen, die ook al door Fred in zijn column zijn genoemd. Geweldig hoe iedereen ons helpt en wat wordt een leuk congres! Ik merk bijvoorbeeld in het LOPL (Landelijk Overleg Platform Legionellapreventie), dat het onderwerp van het congres: de ketensamenwerking, erg goed wordt ontvangen. Nu het persbericht uit is, krijgen we ook direct aanmeldingen en er staan ook al mailtjes in mijn inbox met vragen over het congres en vragen over stands. Erg leuk dat er gelijk beweging is.

Verder zijn de afgelopen periode nog op zoek geweest naar aanvulling voor het Bestuur, wat niet meevalt. We hebben wel 2 nieuwe heren in onze adviesraad, die met erg veel enthousiasme invulling geven aan hun nieuw verworven functie. U kunt in deze nieuwsbrief hun introductie lezen.

Verder ben ik nog bij een overleg geweest van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu over de beleidsnota Drinkwater. Wij waren als Stichting Veteranenziekte uitgenodigd, wat wij zeer waarderen. Ik heb in het overleg kunnen aangeven, dat de wet- en regelgeving op het gebied van legionellapreventie over veel wetten en regelingen is verdeeld, wat het gebruikersgemak niet bevordert. Het is voor instellingen en bedrijven niet altijd even makkelijk om te snappen aan welke regels ze allemaal moeten voldoen. Wat de Stichting betreft mag alles wel wat eenvoudiger

en overzichtelijker. We hopen daarmee de naleving te laten vergroten en dus de risico's nog verder te kunnen beperken. De overleggen bij het LOPL zijn iedere keer weer buitengewoon boeiend. We vergaderen 3 uur lang over het onderwerp legionella en er valt nooit een minuut stilte. Ieder onderwerp dat besproken wordt is zinvol en wordt door iedereen serieus opgepakt.

De komende periode staan weer boeiende zaken op de agenda, dus tot de zomervakantie hoef ik mij niet te vervelen.

Monique Bastmeijer ■

Herdenking 2014

Tekst en foto's: Peter Spierenburg

Bovenkarspel 12 maart 2014.

Het is inmiddels vijftien jaar geleden dat zich tijdens de Westfriese Flora in Bovenkarspel een drama afspeelde. Kort na de bloemenshow van 1999 zijn 32 mensen overleden aan de veteranenziekte, veroorzaakt door de legionellabacterie. Vele slachtoffers merken nog dagelijks door problemen in hun gewone leven, wat de veteranenziekte betekent.

Ter herdenking van dit drama heeft burgemeester Goldschmeding samen met Fred Bertrand van de Stichting Veteranenziekte bloemen gelegd bij het Legionella-monument in Bovenkarspel. Er was veel belangstelling, waaronder TV Noord-Holland en Hart van Nederland. Burgemeester Goldschmeding vindt dat we de gebeurtenissen uit het verleden niet mogen vergeten: "Uit respect voor de slachtoffers en nabestaanden van de Legionella-ramp, vind ik het goed om hier bij stil te staan". De burgemeester deed dat door namens de gemeente een bloemstuk te leggen bij het monument aan de Spoorsingel in Bovenkarspel. Fred Bertrand, voorzitter van de Stichting Veteranenziekte, stond bij zijn toespraak stil bij het overlijden van Els Borst-Eilers die de stichting een warm hart toedroeg.

De volledige toespraak van Fred is te lezen op de site van de stichting (www.stichtingveteranenziekte.nl). Na afloop werden de aanwezigen uitgenodigd in het Roode Hert. ■

Het verhaal van legionellaslachtoffer Cor Mierop

Interview en foto: Peter Spierenburg

Cor Mierop is ervaringsdeskundige voor de stichting. Hij is vaak het eerste contact met mensen die informatie zoeken over veteranenziekte. Hij vertelde over zijn ervaringen. Ongeveer 12 jaar geleden werd hij tijdens de vakantie in Turkije de tweede dag ziek. De dag voor het vertrek naar

huis werd zijn vrouw ook ziek. Na thuiskomst is ze meteen naar bed gegaan en heeft hij de huisarts gebeld. "Neem maar een paracetamolletje," was het antwoord. Cor werd boos en vertelde hem dat hij dan 1-1-2 zou bellen. Toen kwam de huisarts samen met een huisarts in opleiding langs. "Ik hoor wat in je longen." Na een antibioticumkuur knapte ze snel weer op, de volgende dag voelde ze zich al weer beter. Tijdens deze vakantie (ze waren daar met de burens) werd ook de buurvrouw ziek. Zij kreeg van een daar geraadpleegde arts een antibioticumkuur, die gestaakt werd toen zij zich beter voelde. Na thuiskomst ging het slechter met de buurvrouw en werd ze opgenomen op de IC van het ziekenhuis. "De arts in het ziekenhuis zei dat er niets te vinden was," vertelde de buurman aan Cor. Misschien is het iets met legionella bedacht Cor die pas iets daarover gelezen had. Terwijl de buurman nog op bezoek was in het ziekenhuis, kreeg Cor al een telefoontje dat hij en zijn vrouw naar de GGD moesten komen. Beiden hadden antistoffen in het bloed. "Waarschijnlijk was de oorzaak een fontein in ons vakantiedorp, die niet altijd aanstond. Iedereen in dat dorp liep trouwens te hoesten." Van veteranenziekte komt men niet meer los. Op oudejaarsavond werd zijn vrouw weer ziek, ze kreeg weer dezelfde verschijnselen. Dat betekende de huisartsenpost. Via de telefoon vertelde Cor dat zij legionellaslachtoffer was. Zij

kreeg de dubbele dosis van het medicijn en is er zo weer bovenop gekomen. Wel heeft ze nog allerhande restverschijnselen. Ze hoort slecht en heeft last van tinnitus (oorsuizingen). Met de buurvrouw is het slechter gegaan. Zij raakte in coma en is weer in het ziekenhuis opgenomen. Twee keer is ze opgegeven door haar behandelaar maar ze is er gelukkig weer bovenopgekomen. Zij heeft nog veel last van concentratiestoornis, doofheid en problemen met spijsvertering.

Ervaringsdeskundige

Cor heeft in de tien jaar dat hij voor de stichting ervaringsdeskundige is veel mensen aan de telefoon gehad. Veel telefoontjes gingen over problemen ontstaan door water uit tuinslangen. Hij heeft daardoor nog altijd angst voor tuinslangen. Hij reageert zelf ook op krantenartikelen. Als het nodig was, nam hij contact op met politici. Hij legde dan de problemen uit die konden ontstaan door verkeerd gebruik van waterleidingen. Als voorbeeld vertelde hij het verhaal dat in zijn woonplaats wanbetalers werden afgesloten van de waterleiding. Na uitleg van Cor is dat veranderd in een druppelstand. Daardoor ontstond er geen stilstand van het water in de waterleiding. Veel vragen die hij krijgt zijn niet urgent. Vragen gaan vaak over het proces van de ziekte, of men weer beter kan worden en wie men aansprakelijk kan stellen. Voor zijn werk was Cor aansprakelijkheidsspecialist. Het laatste jaar krijgt hij wat minder telefoontjes dan vroeger. Misschien zijn de ervaringsdeskundige nu minder gemakkelijk te vinden op de site. Met zijn wens: "Ik hoop dat ik via de site nog veel mensen kan helpen," besluiten we het gesprek.

Cor Mierop

ervaringsdeskundige veteranenziekte ■

Herdenking 2014

foto's: Peter Spierenburg

Even voorstellen: Paul Debets

Eigenaar en directeur ArWi Facilities B.V.
Deskundige Veilige Leidingwaterinstallaties
Risico Analist Koeltorens en Klimaatbeheersystemen

Ik ben getrouwd met Judith en de trotse vader van een lieve dochter Nine. In mijn vrije tijd ben ik vaak op het voetbalveld te vinden. Als gediplomeerd trainer ben ik actief geweest in de eerste en eredivisie zaalvoetbal en ik zit in het bestuur van de veldvoetbalvereniging RKSV Minor waar ik als doelman jaren actief ben geweest. Ik houd van het bourgondische leven in ons mooie Limburg. Ook al vind ik er niet altijd de tijd voor maar voor een wandeling met onze bruine labrador Izzie ben ik altijd te vinden.

In het dagelijks leven ben ik verbonden aan ArWi Facilities B.V. ArWi Facilities is een adviesbureau op het gebied van voedselveiligheid en legionellapreventie. Naast de adviestak beschikt ArWi Facilities over een eigen installatietak. Als directeur/eigenaar en adviseur houd ik mij vooral bezig met advisering op het gebied van legionellapreventie.

Ik ben sinds 1997 actief in de waterwereld. In eerste instantie heb ik mij voornamelijk bezig gehouden met waterkwaliteitsonderzoeken en eerstelijns advies van zwembadwaterinstallaties. Nadat Legionella na Bovenkarspel in Nederland een item werd ben ik mij als adviseur gaan verdiepen in legionellapreventie. In eerste instantie op het gebied van leidingwaterinstallaties. Als gediplomeerd "Deskundige Veilige Drinkwaterinstallaties" ben ik mij steeds verder gaan verdiepen in legionellapreventie in verschillende watervoerende installaties. In juni 2013 heb ik met goed gevolg deelgenomen aan een ISSO training tot "Risico Analist Koeltorens". Door zelfstudie en m.b.v. vigerende wetgeving en richtlijnen heb ik mij steeds verder ontwikkeld. Legionellapreventie is mijn vak en ik probeer dat met een enorme gedrevenheid uit te voeren. Ik ben gegroeid tot adviseur op het gebied van legionellapreventie gespecialiseerd in ontwerp, realisatie en onderhoud en beheer van leidingwaterinstallaties, koeltorens en klimaatbeheerssystemen, zwembadwaterinstallaties en andere vernevelende (proces)waterinstallaties. Aangezien legionellapreventie verder gaat dan alleen legionellapreventie in leidingwaterinstallaties vind ik ook dat iedere adviseur breed georiënteerd en kennis dragend moet zijn op zijn vakgebied.

Tijdens mijn introductie bij de Stichting Veteranenziekte werd ik gevraagd waarom ik deel wilde uitmaken van deze club. Ik kan daar kort over zijn. Steeds vaker kom je in je directe omgeving mensen tegen die getroffen worden door ziekte. Zo ook bij mij. Nadat het dochtertje van een goede vriend ernstig ziek werd vraag je je af wat kan ik doen buiten er voor deze mensen te zijn. Het antwoord was weinig. Je zoekt dan verder naar op welk gebied je wel iets zou kunnen betekenen. Gezien mijn gedrevenheid leek de Stichting Veteranenziekte mij de oplossing. Ik kan met mijn kennis bijdragen tot het ontwikkelen van steeds veiligere installaties en ik kan er voor lotgenoten zijn en van hun leren. Door te zien wat legionella besmettingen daadwerkelijk kunnen aanrichten wordt mijn gedrevenheid alleen maar groter. Het leveren van kwaliteit in mijn vakgebied is voor mij een voorwaarde.

Sinds Bovenkarspel is er in Nederland veel gebeurd op het gebied van legionellapreventie. Wetgeving is aangescherpt, er zijn richtlijnen geschreven, er is onderzoek gedaan op medisch en (installatie)technisch gebied en er vindt ontwikkeling plaats van nieuwe producten. Toch blijf ik van mening dat er nog heel veel werk is. Dit blijkt ook uit cijfers van besmettingen de afgelopen jaren. Opleidingen van deskundigen dienen verbeterd te worden en certificeringseisen kunnen strenger. Aanbestedingen worden steeds vaker gegund op basis van prijs en steeds vaker wegen factoren als sociaal en maatschappelijk ondernemen zwaar. Op zich een goede ontwikkeling maar de kwaliteit van uitvoering van een installatie moet de boventoon blijven voeren. Een goed ontworpen en uitgevoerde installatie geeft minder risico. Bij installaties met risico zul je veel meer moeten beheren en onderhouden. Uiteindelijk zullen investeringskosten in de uitvoering worden terugverdiend door minder beheer en onderhoud. Voorkomen is beter dan genezen. Samenwerking tussen de verschillende partners in ontwerp- en realisatiefase is van eminent belang. Ik juich het thema van het congres van de Stichting Veteranenziekte, zoals dit wordt gehouden op 30 oktober 2014 dan ook toe. Ketensamenwerking Legionellapreventie. Het doel van het congres is om samenwerking in iedere schakel van de bouwketen in te zetten voor verbetering van legionellapreventie. Hoe zorgen we ervoor dat de veiligheid van de eindgebruiker van de bouw centraal komt te staan? Opdrachtgevers, architecten, aannemers, installatieadviseurs, installateurs, waterbedrijven en eindgebruikers, zoals woningbouwcorporaties, zorginstellingen en leisure sector komen samen om met elkaar creatief 'dwars' te denken om nieuwe wegen te vinden naar effectieve en duurzame legionellapreventie. Zo maken we de keten nog sterker dan de sterkste schakel.

Langs deze weg wil ik de Stichting Veteranenziekte bedanken dat ze mij de kans geven mij op mijn vakgebied in te mogen zetten voor veilige installaties en voor gedupeerden. Ik wil dan ook mijn volledig steun toezeggen en mijn gedrevenheid gebruiken voor ons gezamenlijk doel.

Met vriendelijke groet,
Paul Debets
ArWi Facilities B.V. ■

Column

FRED BERTRAND

Zullen we ooit antwoord hebben op alle vragen?

Als je al vijftien jaar lang allerlei vragen via de telefoon, website, of gewoon op papier hebt gekregen, dan zou je denken dat je op alle vragen wel een antwoord zou hebben. Het tegendeel is echter waar. Natuurlijk, met grote regelmaat ontvang je vragen die heel veel lijken op de vragen die je in het verleden hebt gehad, maar toch komen er ook steeds weer nieuwe vragen op ons af.

Zo ontvingen we eind februari een brief van conciërges en een technische dienst van een Jeugdzorginstelling die met geen enkele mogelijkheid hun directie, maar ook de verhuurder van het pand, wisten te overtuigen van renovatie van de abominabele waterinstallatie in die instelling. Wat is daar namelijk het geval, ondanks allerlei genomen maatregelen, geplaatste speciale filterdouchekoppen en het dagelijks spoelen van de leidingen, steekt de legionellabacterie met grote regelmaat zijn kop weer op, met als gevolg dat er al jongeren met klachten bij de huisarts zijn geweest. Het personeel in de instelling gebruikt om die reden de douches allang niet meer.

Dat is dan de noodkreet die 's morgens bij je ontbijt op tafel ligt. Mijn primaire reactie (dat zal mijn snel opgewonden natuur wel zijn) is dan altijd dat ik wel even naar de krant bel, maar gelukkig hebben we in het bestuur ook verstandiger mensen. We dachten de brief snel te kunnen doorspelen naar de Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT), maar ja, daar zijn ook weer protocollen voor.....en laat je het op zijn beloop, dan voel je je bijna medeplichtig als er echt ongelukken gaan gebeuren. Van de Inspectie had ik wel wat meer invoelend vermogen verwacht; wij zijn tenslotte maar een vrijwilligersorganisatie. Laat men daar blij zijn met het feit dat wij misstanden melden!

Van een geheel andere orde is een email van iemand die in Dubai tijdens zijn werkzaamheden in 2007 in Dubai besmet is geraakt met de legionellabacterie. U kent het wel: 6 weken op de IC kunstmatig in coma gehouden; allerlei organen die het lieten afweten, geïntubeerd tot een hartstilstand aan toe, en nu nog allerlei klachten zoals vermoeidheid, bijna gevoelloze voeten, hoofdpijnen enzovoorts.

Volgens zijn werkgever waartegen hij inmiddels een rechtszaak is begonnen, heeft alles te maken met het roken dat hij 6 jaar

geleden heeft gedaan. En medische adviesbureaus vinden dat mijnheer zich niet zo moet aanstellen. In hun ogen lijkt het erop dat hij het allemaal maar verzint. Hij, maar ook zijn gezin, ondervinden nog dagelijks de gevolgen van deze legionellabesmetting.

Het enige dat we dan kunnen doen is zo'n mail doorsturen naar een paar sympathiserende specialisten van het AMC met het verzoek of zij deze patiënt verder kunnen helpen. En we houden hoop op de uitkomsten van een studie naar de langdurige gevolgen van een legionellabesmetting, een Q-koorts-besmetting of een zware longontsteking. Ik wens u een mooie zomer, en o ja, tot 24 mei?

Fred Bertrand ■

Colofon

Deze Nieuwsbrief is een editie van Stichting Veteranenziekte.

Opricht in 1999 naar aanleiding van de Legionella-uitbraak op de Westfriese Flora. Doelstelling: Stimuleren lotgenotencontact, belangenbehartiging slachtoffers, bevorderen preventieve maatregelen.

Stichting Veteranenziekte NL92 INGB 0008 2451 10

Vrienden van St. Veteranenziekte NL 89 RBRB 0789 7185 96

Donateurschap: € 26,50 per jaar (acceptgiro)
€ 25,- per jaar (automatische incasso)

Oplage: 750 exemplaren
Doelgroep: Donateurs, externen, artsen, GGD en media
Verschijning: Vier maal per jaar
Verspreiding: Gratis
Lay-out: ORANJEBRUIN grafisch ontwerp, Den Haag
Druk: Drukkerij BorBo, Bovenkarspel

Stichting Veteranenziekte is een organisatie met ANBI-erkenning, uw gift is dus fiscaal aftrekbaar.

Kijk voor meer informatie op onze website:

www.stichtingveteranenziekte.nl

Contactadres: Postbus 360, 3850 AJ Ermelo

info@stichtingveteranenziekte.nl